

عنوان مقاله:

ارائه مدلی جهت تعیین رابطه بین خلاقیت تحصیلی و موفقیت تحصیلی با خودشکوفایی تحصیلی مبتنی بر میانجی گری شیفتگی تحصیلی (مورد مطالعه: دانش آموزان دوره متوسطه آموزش و پرورش شهر اصفهان)

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس بین المللی پژوهش در روانشناسی، مشاوره و علوم تربیتی (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

سیمین نقش - دکتر برنامه ریزی آموزش از دور، سازمان سما، اصفهان، ایران

امید غیائی اصفهانی

اعظم بختیاری - مربی دانشگاه پیام نور، گروه علوم تربیتی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

هدف پژوهش حاضر، تعیین رابطه بین خلاقیت تحصیلی و موفقیت تحصیلی با خودشکوفایی تحصیلی مبتنی بر میانجی گری شیفتگی تحصیلی، بوده است. روش پژوهش حاضر، توصیفی از نوع همبستگی بوده است. جامعه آماری مورد مطالعه این تحقیق را کلیه دانش آموزان دوره متوسطه آموزش و پرورش شهر اصفهان در سال تحصیلی 1398-99 به تعداد 104795 نفر (45584 نفر پسر و 59211 نفر دختر) تشکیل داده اند. برای انتخاب نمونه از روش تصادفی خوشه ای چند مرحله ای استفاده شده است. بر اساس فرمول ذیل تعداد 382 نفر برای تحقیق بطور تصادفی انتخاب شدند. ابزارهای پژوهش مشتمل بر چهار نوع پرسشنامه بوده است: 1- پرسشنامه خلاقیت عابدی مشتمل بر ابعاد سیالی، بسط، ابتکار و انعطاف پذیری 2- پرسشنامه محقق ساخته شیفتگی تحصیلی 3- پرسشنامه محقق ساخته موفقیت تحصیلی مشتمل بر سه بعد ورود تحصیلی، حین تحصیلی و فارغ التحصیلی 4- پرسشنامه محقق ساخته خودشکوفایی تحصیلی مشتمل بر سه بعد شناختی، عاطفی و روانی- حرکتی. از آلفای کرونباخ برای اعتبار و از روایی صوری نیز برای بررسی روایی پرسشنامه ها استفاده شد. به طور کلی نتایج تحقیق نشان داد، بین خلاقیت تحصیلی و موفقیت تحصیلی با خودشکوفایی تحصیلی، رابطه مثبت و معنادار وجود دارد. شیفتگی تحصیلی، رابطه بین عوامل دو گانه اثرگذار با خودشکوفایی تحصیلی را میانجی گری می کند.

کلمات کلیدی:

خلاقیت تحصیلی، موفقیت تحصیلی، خودشکوفایی تحصیلی، شیفتگی تحصیلی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/971692>

